

fra Børnene udgaar, maa være repræsenteret i Bestyrelsen. Jo højere man kommer op i Samfundet, des mere aftager Risikoen for Fædre eller Mødre for at skulle af med deres Børn til disse Stiftelser. Den Interesse, der er for Børnesagen i Overklassen, vil altid være minimal. At den højtærede Justitsminister ikke forstaaer hele denne Sag, begriber jeg saa saare vel, thi det er et Spøragsmaal, som ikke rykker ham og hans ind paa Livet, det er for dem et Barmhjertighedsspøragsmaal, men for mig og mine Meningsfæller og mange andre er det meget mere, det er et Retfærdighedsspøragsmaal. Det er de fattige, som skal spørges, Arbejderne, Enkerne, de smaa, de maa være med i Kontrollen. Den kan ikke blive for demokratisk. En aristokratisk Kontrol er ingen Kontrol, den er bare et Dækmiddel, et Skalkeskjul for, at der slet ikke findes nogen Kontrol.

Enten nu denne Diskussion ender med, at man indskrænker sig til det, at Justitsministeren har lovet, at der skal skaffes en hel Del Oplysninger til Veje, eller man tager Sagen til Efterretning — hvad der for nærværende Tid synes det sandsynligste —, siger jeg: for Jægerspris bliver der ikke Ro, selv om jeg vilde holde op med min Kritik. Det vilde være umuligt at standse denne Bevægelse, den er netop nu kommet i Fart. Der sidder paa Tilhørerpladserne her mange, mange Kvinder, som er Ofre for Systemet paa Jægerspris. Om man efter dette Møde sammenkaldte et Møde og lod dem afhøre, nærer jeg ikke Tvivl om, at der vilde ikke være en Mand i denne Sal, som ikke sagde: her maa en virkelig omfattende Undersøgelse finde Sted.

Moltesen: Denne Forespørgsel om Jægerspris har jo vakt ikke saa lidt Røre paa forskellige Steder. Den omfatter et dobbelt Forhold, for det første den ærede Forespørgers Kritik af Administrationen og dernæst det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgreds (Sabroe) Forespørgsel om selve Opdragelsen derude. Med Hensyn til Bestyrelsen og Administrationen har der været en Forespørgsel tidligere her i Tinget, i 1875, foranlediget ved Etatsraad Klemps Klage over, at Fundatsen var overtraadt, idet man havde flyttet Avlsbygningerne og bygget dem op et andet Sted, og over, at man havde sendt nogle af Pigerne til Børnehjem i København og ladet dem opdrage der, fordi der ikke var Plads paa selve Stiftelsen. Denne Forespørgsel blev jo helt tilbagevist, der blev ikke noget ud af den Ting,

der blev Stilhed om Sagen. Saa kom der igen omkring 1880 Angreb i „Morgenbladet“ og i „Dagens Nyheder“, og de var meget skrappe. Det var Angreb af lignende Art som det, der nu er ført frem mod Bestyrelsen. Paa disse Angreb svarede Bestyrelsen i „Berlingske Tidende“ for 1881; Svaret udkom som Særtryk og kan findes paa Bibliotekerne. Hvad Bestyrelsen skrev da, er en Stadfæstelse paa, hvad den ærede Forespørger sagde, at hver Gang der er kommet Klager, har Bestyrelsen skarpt afvist dem. Ærede Medlemmer vil se, hvor skarpt Bestyrelsen har afvist disse Klager over Administrationen, som er af lignende Art som de, der er rejste nu. Bestyrelsen skrev om Angriberen, at han meget godt ved, at han handler svigagtigt, det kan med fuld Sikkerhed sluttet baade af Artiklernes Indhold og af den Omstændighed, at han, skønt ofte opfordret dertil, ikke har villet træde offentlig frem under sit Navn. Det er en meget skrap Afvisning, unægtelig. Men der blev ikke klaget mere, det hele døde hen efter den Tid. Bestyrelsen skriver endvidere: „Vi er os bevidst, at vi har gjort alt, hvad der staar i vor Magt, for at hele vor Virksomhed skal ligge klart for Dagen... o. s. v., vi har altid været og er fremdeles villige til at give enhver, der interesserer sig for Stiftelsen og henvender sig til os, al den Oplysning, som han maatte ønske om Stiftelsens Forhold... Adgangen til Jægerspris er nu let, saa at enhver, der maatte ønske det, ogsaa paa selve Stedet kan gøre sig bekendt med Bestyrelsens Virksomhed“.

Efter dette har der ikke været nogen, der offentlig har klaget over Administrationen. Man har kritiseret den. Denne Administration har naturligvis sine svage Sider som alt menneskeligt Værk, men, som det blev sagt i Gaar, vil den som Helhed sikkert være at rose. Nu kommer den ærede Forespørger paa ny med en Kritik af Administrationen. Jeg skal ikke komme ind paa denne Kritik, for den højt ærede Justitsminister og det ærede Medlem fra Slagelse (Holger Neergaard) tog jo i Gaar alt Vejret fra alle disse Klager, saa at de faldt sammen. Naar ærede Medlemmer vil læse Justitsministerens Tale, vil de se, at der er slet ikke noget tilbage af det, som blev forebragt i den Henseende, skønt det blev forebragt med Skarphed og Styrke, og skønt det var lige ved, at Bestyrelsen maatte anlages for at have omgaaedes Formuen paa en mislig Maade, altsaa rent kriminelt, saadan at det sammenlignedes med Anvendelsen af Harboørefondens Midler. Tanken var, at Bestyrelsen skulde tilbagebetale de Penge,